Súd:	Okresný súd Prešov
Spisová značka:	19Csp/176/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8120211991
Dátum vydania rozhodnutia:	13. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Daniela Baranová
ECLI:	ECLI:SK:OSPO:2022:8120211991.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobkyne: E. X., A.. XX.XX.XXXX, S. W. F. XXX, XXX XX F. zastúpenej G.. U. X., A.. X.XX.XXXX, S. W. F. XXX, XXX XX F. proti žalovanému: MINIHOTOVOST SE, so sídlom náměstí T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, IČO: 04 355 211, Česká republika, zastúpenému JUDr. Katarínou Hegedüšovou, advokátkou so sídlom Majernikova 3479/3A, 841 02 Bratislava-Karlova Ves, o primerané finančné zadosťučinenie 547,35 eur, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná j e p o v i n n á zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Nárok na náhradu trov konania stranám sporu n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 20.10.2020 domáhala voči žalovanému zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 547,35 eur, pričom svoj návrh odôvodnila tým, že „je fyzická osoba, ktorej žalovaný 16.1.2014 poskytol na základe zmluvy číslo 438676 spotrebiteľský úver vo výške 100 eur. Zaviazala sa, že poskytnutú sumu, aj s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 28 eur vráti do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. Keďže v tom čase bola vo finančnej tiesni, tak splatenie stále odkladala, až na túto povinnosť zabudla. Dňa 5.8.2017 si prevzala rozsudok OS Prešov, číslo 20Csp/43/2017-28 z 26.6.2017, ktorým jej súd uložil povinnosť uhradiť žalobcovi 100 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 100 eur od 22.2.2014 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd priznal žalobcovi aj 78,58 % náhradu trov konania, čo svojim uznesením číslo 20Csp/43/2017-33 zo 14.3.2018 spresnil na 60,95 eur. Po prevzatí rozsudku sa niekoľkokrát pokúšala telefonicky kontaktovať s právnou zástupkyňou žalobcu, ktorá je uvedená v rozsudku, no neúspešne. Dňa 15.1.2018 na adresu„bkorenecova@yahoo.com" poslala mailom dopyt, ktorým sa pokúšala získať potrebné údaje k realizácii rozsudku. Keďže na prvý dopyt nedostala žiadnu odpoveď, tak 26.3.2018 poslala druhý mail na tú istú adresu. Obratom dostala mailom ich nejednoznačné stanovisko, z ktorého vyrozumela, že jej návrh splátok, uvedený v jej dopytoch, bol akceptovaný. Celkovú dlžnú sumu 184,06 eur om od 18.4.2018 do 13.7.2018 splatila. Dňa 13.7.2018 na vyššie uvedenú mailovú adresu poslala informáciu o tom, že dlh bol splatený. Žiadnu odpoveď nedostala, a tak som presvedčená, že je vec uzatvorená a až do 2.10.2019 medzi ňou a žalovaným neprebehla žiadna komunikácia. Dňa 2.10.2019 si na pošte prevzala Upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré vydala dňa 24.9.2019 Mgr. Viera Lesňáková, súdna exekútorka. Predmetom exekúcie bola pohľadávka 100 eur, úrok z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 100 eur od 24.2.2014 do zaplatenia a súdne trovy 60,95 eur v prospech oprávneného: MINIHOTOVOST, SE, náměstí T.G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, IČO: 04 355 211, zast.: JUDr. Katarína Hegedüšová, Majernikova 3479/31 841 05 Bratislava-Karlova Ves,

IČO: 42 185 190. Vznikla nová, pre ňu neskutočná a nepochopiteľná životná situácia, ktorá ju psychicky šokovala. Dňa 6.10.2019 na upovedomenie reagovala spracovaním návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý exekútorke odoslala mailom a dňa 7.10.2019 aj písomne poštou. Dňa 29.4.2020 jej bolo doručené uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica číslo: 26Ek/1507/2019 z 15.4.2020 o zastavení exekúcie. Sociálna poisťovňa jej listom zo 14.8.2020 oznámila, že od 8.9.2020 prestanú vykonávať zrážky na základe príkazu EÚ v Poprade číslo 290EX 481/19 zo dňa 19.9.2019, a že sumy zrazené od 8.11.2019 do 7.9.2020 v úhrnnej sume 547,35 eur jej poukazujú na účet. Vzhľadom na tieto skutočnosti takmer celý rok žila v právnej neistote."

2. Poukázala na ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa s tým, že „porušenie jej práv ako spotrebiteľky vidí v tom, že žalovaný konal v rozpore s dobrými mravmi, keď podal návrh na začatie exekúcie bez akejkoľvek komunikácie, pri nedodržaní zvyklostí a praxe, s využitím odbornej nerovnosti, čo zjavne malo viesť k jej finančnej ujme. Jeho konaním bola vystavená právnej neistote, obávala sa výšky narastajúceho dlhu a musela aktívne čeliť neoprávnenej exekúcii, čo je v rozpore s ustanovením § 4 ods. 8 : „ Predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi: ustanovenia § 7 až 9 tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Žalovaný konal neodborne až nekalo, ak vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (preukázateľné splatenie celého dlhu v zmysle právoplatného rozsudku v mojom návrhu na zastavenie exekúcie), podal návrh na začatie exekúcie, čo je v rozpore s ustanovením § 7 ods. 2 : „obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak ... podľa písm. a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti. Preto je presvedčená, že je oprávnená žiadať od žalovaného zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Za primeranú považuje sumu 547,35 eur, ktorá jej bola na základe exekučného príkazu č. 290EX 481/19 neoprávnene zrazená Sociálnej poisťovňou z jej dôchodku".

3. Žalovaný vo vyjadrení k návrhu doručenom 18.11.2020 namietal dôvodnosť žaloby čo do dôvodu, aj čo do výšky s tým, že žalobkyňa nijakým relevantným spôsobom neodôvodnila vznesený nárok a má za to, že jej finančné zadosťučinenie neprislúcha, nakoľko neexistuje žiaden relevantný dôvod na jeho priznanie. Žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadosťučinenia žalobkyni nevznikla. Žalovaný poukázal na skutočnosť, ako môže byť poskytnutá dlžníkovi právna ochrana, keď sám je ten, kto ako prvý porušil svoje povinnosti, nakoľko si neplnil záväzky, ku ktorým pristúpil. Žalovaný má za to, že nepostačuje v danom prípade všeobecná konštatácia funkcie primeraného finančného zadosťučinenia a je potrebné prihliadať na skutkové okolnosti, že žalobkyňa sama porušila viacnásobne ustanovenia úverovej zmluvy. Za spornú žalovaný považuje aj výšku požadovanej náhrady finančného zadosťučinenia, ktorú žalobkyňa nijako neodôvodnila a ktorá výška určite nie je primeraná porušeniu práva, úspešnému uplatneniu porušeného práva.

4. Žalobkyňa v replike k tomuto vyjadreniu uviedla, že „uhradila žalovanému svoju pohľadávku podľa rozhodnutia súdu., žalovaný „ľahostajne" vyhodnotil stav plnenia záväzku spotrebiteľa, zanedbal odbornú starostlivosť spotrebiteľa a bez právneho dôvodu podal návrh na exekúciu už splateného dlhu. Poukázala na vydané rozhodnutia o zastavení konania exekúcie s tým, že aj po predložení dokladov o úhrade, žalovaný a exekútorka žiadala v exekúcii pokračovať, až súd exekúciu zastavil. Ak by sa aktívne nebránila, stalo by ju to najmenej 547,35 eur. Žalovaný sa vo svojom vyjadrení snaží zaviesť pozornosť súdu na obdobie realizácie spotrebiteľského úveru, ale ťažiskom žaloby je neoprávnená exekúcia a z nej plynúce porušenie (ohrozenie) jej práv a jej vzniknutá nemajetková ujma".

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov: upovedomenie o začatí exekúcie Exekútorský úrad Poprad Mgr. Viera Lesňáková zo dňa 24.9.2019, návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 6.10.2019, uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 15.4.2020 sp.zn. 26EK/1507/2019, oznámenie o výplate dôchodku po ukončení vykonávanie zrážok, Správa Sociálnej poisťovne zo dňa 14.8.2020, vyjadrenie žalovaného, replika žalobkyne doručená súdu 30.11.2020 a zistil tento skutkový stav:

6. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 26.6.2017 č.k. 20Csp/43/2017-28 súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 100 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 100 eur od 22.2.2014 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; v prevyšujúcej časti žalobu zamietol; priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78,58 %. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.8.2017 a vykonateľnosť dňa 26.8.2017.

7. Uznesením zo dňa 14.3.2018 č.k. 20Csp/43/2018-33 súd priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 60,95 Eur, na účet jeho právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 6.4.2018 a vykonateľnosť dňa 10.4.2018.

8. Na základe návrhu žalovaného zo dňa 3.9.2019, a poverenia na vykonanie exekúcie Okresného súdu Banská Bystrica vydaného v konaní č. 26EK/1507/2019 dňa 16.9.2019 bola dňa 16.9.2019 začatá exekúcia podľa § 57 Exekučného poriadku, o čom Mgr. Viera Lesňáková, súdna exekútorka Exekútorský úrad Poprad vydala dňa 24.9.2009 Upovedomenie o začatí exekúcie na základe vykonateľného exekučného titulu - rozhodnutie súdu č. 20Csp/43/2017-28 zo dňa 26.6.2017 vykonateľný 26.8.2017, ktorý vydal Okresný súd Prešov; rozhodnutie súdu č. 20Csp/43/2017-33 zo dňa 14.3.2018, vykonateľný 10.4.2018, ktorý vydal Okresný úrad Prešov, ktorým sa „ukladá povinnej žalobkyni zaplatiť pohľadávky oprávneného 100 eur, úrok z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 100 eur od 22.2.2014 do zaplatenia a súdne trovy 60,95 eur oprávnenému, t.j. žalovanému.

9. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, exekúcia sa bude viesť aj na súdny poplatok za vydanie poverenia 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní 36,20 eur“.

10. Návrhom zo dňa 6.10.2019 žalobkyňa navrhla zastavenie tejto exekúcie s tým, že „ju považuje za nezákonnú, pretože po prevzatí rozhodnutia si najskôr myslela, že údaje k úhrade jej poskytne právna zástupkyňa oprávneného, ktorá je uvedená v rozsudku. Neskôr si kontakt zisťovala sama. Súčasne vedela, že jej príde ešte jedno rozhodnutie o trovách, a tak realizáciu platby odkladala. Dňa 15.1.2018 na odporúčanie rodinných príslušníkov poslala prvý písomný dopyt o realizácii rozsudku na internetovú adresu právnej zástupkyne oprávneného, na ktorý ale nedostala žiadnu odpoveď. Dňa 21.3.2018 prevzala rozhodnutie Okresného súdu Prešov zo dňa 14.3.2018 č. 20Csp/43/2017-33 a následne 26.3.2018 poslala druhý písomný dopyt o realizácii rozsudku na internetovú adresu právnej zástupkyne oprávneného, na ktorý dostala písomnú mailovú odpoveď 26.3.2018, z ktorej vyrozumela, že platby môže vykonať aj v splátkach, a tak aj naďalej postupovala s tým, že z ponúkaných bankových účtov si vybrala účet v Tatra banke, a. s. č.ú.: X.; keďže na jej dopyt nebola oznámená výška úrokov, vyrátala si ich sama a na uvedený účet poslala 4 platby 17.4.2018, 14.5.2018, 12.6.2018 a 13.7.2018 spolu v sume 184,06 eur, o čom právnu zástupkyňu mailom aj dňa 13.7.2018 informovala. Na toto oznámenie o splnení záväzku nedostala žiadnu odpoveď“.

11. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 15.4.2020 č.k. 26Ek/1507/2019 bolo rozhodnuté, že exekúciu vedenú súdnym exekútorom Mgr. Vierou Lesňákovou, so sídlom exekútorského úradu Nám. Sv. Egídia č. 95, 058 01 Poprad, pod sp. zn. 290EX 481/19, zastavuje podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku.
Súd oprávnenému ukladá povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu výdavkov vo výške 72 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

12. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že „sa oprávnený k návrhu na zastavenie exekúcie vyjadril tak, že zákonné dôvody na zastavenie sú upravené v § 61k zákona č. 233/1995 Exekučného poriadku. Oprávnený citoval ods. 1, ods. 2 a ods. 3 uvedeného ustanovenia. Oprávnený uviedol, že na základe uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že návrh na zastavenie exekúciu podaný povinným nemá oporu v zákone. Z toho dôvodu oprávnený žiada návrh na zastavenie exekúcie zamietnuť ako nedôvodný.
Súdny exekútor k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že nevzhliadol žiadny dôvod podľa Exekučného poriadku na zastavenie exekúcie súdnym exekútorom a zároveň uviedol, že návrh povinného na zastavenie exekúcie neobsahuje žiadne zákonné dôvody na zastavenie exekúcie súdom, preto návrh povinného nie je odôvodnený, z čoho vyplýva, že je potrebné ho zamietnu“.

13. V bode 13. predmetného rozhodnutia súd uviedol, že „preskúmal včasnosť podania návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods.2 Exekučného poriadku a zistil, že návrh bol podaný v zákonnej

lehote. V danej veci súd preskúmal návrh na zatavenie exekúcie podaný povinným. Po oboznámení sa s obsahom spisu, s návrhom povinného na zastavenie exekúcie ako aj jeho príloh k nemu, súd dospel k názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je dôvodný. Súd sa v danom prípade zaoberal úhradami od povinného. Súd mal z priložených príloh k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ktoré súdu predložil povinný formou výpisov bankového účtu, preukázané, že na účet oprávneného uhradil nasledovné platby: dňa 17.04.2018 sumu 50,00 Eur, dňa 14.05.2018 sumu 50,00 Eur, dňa 12.06.2018 sumu 50,00 Eur
a dňa 13.07.2018 sumu 34,06 Eur. Povinný danými platbami uhradil istinu, úrok z omeškania aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky (súdne trovy). Z odpovede oprávneného povinnému zo dňa 26.03.2018 má súd za preukázané, že oprávnený povinnému oznámil, že dlžnú sumu môže povinný uhrádzať akoukoľvek čiastočnou úhradou v rámci svojich finančných možností".

14. Exekučný súd dospel v tomto rozhodnutí k záveru, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, preto súd v súlade s citovaným ustanovením § 61k ods. 1 písm. a) v spojení s § 611 ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, exekúciu zastavil, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.
Povinný si nárok na náhradu trov v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil, preto súd o ňom nerozhodoval.

15. V otázke trov exekúcie v bode 27. súd uviedol, že „nárok na náhradu paušálnych výdavkov súdneho exekútora vzniká okamihom doručenia poverenia na vykonanie exekúcie bez rozdielu, či táto exekúcia začala alebo nezačala oprávnene. Súd ďalej konštatuje, že ukončenie exekúcie nenastalo splnením vymáhaného nároku zo strany povinného podľa § 610 ods. 1 Exekučného poriadku. V prípadoch, keď dochádza ukončeniu exekúcie z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie nároku povinným, je to oprávnený, ktorý v zmysle § 199c ods. 2 v spojení s § 198 ods. 2 Exekučného poriadku platí vzniknuté trovy exekúcie, V tejto veci súd uvádza, že nedôvodné podanie návrhu na vykonanie exekúcie je dôvodom, ktorý možno oprávnenému pričítať. Pre potreby konania je to oprávnený, ktorý nesie objektívnu procesnú zodpovednosť za podaný návrh. Súčasťou tejto objektívnej procesnej zodpovednosti je aj povinnosť oprávneného niesť riziko, že exekúcia vedená voči povinnému nebude úspešná resp. nastanú také okolnosti, ktoré spôsobia jej zastavenie. Súd musí so zreteľom na jeho objektívnu procesnú zodpovednosť dôvod zastavenia exekúcie pričítať oprávnenému a zaviazať ho povinnosťou nahradiť súdnemu exekútorovi náhradu paušálnych výdavkov".

16. Podľa Oznámenia Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava zo dňa 14.8.2020 č. 546 020 1615 0, poisťovňa oznámila žalobkyni, že od 8.9.2020 prestane vykonávať zrážky z jej dôchodku, ktoré vykonávala na základe príkazu Exekútorského úradu v Poprade na vykonávanie zrážok z jej dôchodku č. 290EX 481/19 zo dňa 19.9.2019. Sumy zrazená z dôchodku za obdobie od 8.11.2019 do 7.9.2020 v úhrnnej sumy 547,35 eur poukazuje na jej účet.

17. Zástupca žalobkyne, jej manžel uviedol, že žiada v danom prípade zohľadniť nielen tú sumu, na ktorú bola vedená samotná exekúcia, ale tú skutočnosť, že po tom, čo bola predmetná žalovaná suma zaplatená žalovanému, a tento podal návrh na exekúciu, prišla zásielka od exekútora o tom, že je potrebné túto sumu zaplatiť a táto skutočnosť traumatizovala celú rodinu, pretože si boli istí, že predmetná pohľadávka je uhradená.

18. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

19. Predmetom konania je nárok žalobkyne na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorý právny nárok sa riadi ustanoveniami § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

20. Ohľadom námietok žalovaného o nedôvodnosti žaloby a nesplnení podmienok zákona pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, súd poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 371/2018, ktorý uvádza, že v prípade spotrebiteľskej legislatívy je popri gramatickom výklade

namieste použiť aj výklad teologický v súlade so zmyslom právnej úpravy, ktorý je v tomto prípade determinovaný princípom potreby zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Ten vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

21. Súd poukazuje aj na Nález Ústavného súdu SR zo dňa 17.2.2016 sp.zn. I.ÚS 548/2015, podľa ktorého zákaz bezdôvodného obohatenia patrí svojou povahou do kategórie základných a všeobecných princípov, na ktorých stojí od nepamäti celý kontinentálny právny poriadok.

22. V danom prípade je z predložených listinných dôkazov evidentné, že žalovaný podal na Okresnom súde Banská Bystrica návrh na vykonanie exekúcie dňa 3.9.2019, pričom v tom čase už viac ako rok bola predmetná pohľadávka, ktorá mu bola priznaná exekučným titulom uhradená celkom vo výške 184,06 eur, o čom niet pochybností, a ktorú skutočnosť aj exekučný súd zohľadnil v uznesení zo dňa 15.4.2020, ktorým exekúciu zastavil.

23. Rovnako je nepochybné, že na základe upovedomenia o začatí exekúcie, voči ktorému žalobkyňa okamžite podala po doručení návrh na zastavenie exekúcie, vymáhanie hoci oprávnenej čiastky priznanej právoplatným rozhodnutím súdu v čase, kedy už dlh zanikol splnením v celom rozsahu, nemožno nepovažovať za porušenie práva a zásah do osobnostných práv tej strany, voči ktorej tento návrh smeroval, keďže žalovanému ako nebankovému subjektu muselo byť zrejmé, že na základe jeho návrhu exekučný súd vydá poverenie a exekútorka upovedomenie o začatí exekúcie, na základe ktorej môže byť predmetná suma uplatnená. Povinný stráca dňom doručenia príkazu na začatie exekúcie, právo na vyplatenie prostriedkov na účtoch a to až do výšky vymáhaného nároku s príslušenstvom.

24. V upovedomení o začatí exekúcie bola vyzvaná žalobkyňa na uhradenie pohľadávky oprávneného najneskôr do 15 dní od doručenia tohto upovedomenia. V poučení tohto upovedomenia je uvedené, že proti exekúcii môže povinný podať návrh na zastavenie exekúcie, ak sú splnené podmienky podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, najneskôr do 15 dní odo dňa doručenia tohto upovedomenia a takýto návrh má odkladný účinok na vykonanie exekúcie.

25. Exekučný súd konštatoval, že z dôvodu úhrady pohľadávky je možné celkom zastaviť exekúciu v prípade, ak povinný uhradil celú pohľadávku ešte pred začatím exekučného konania, teda pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie a povinná predložila súdu dôkazy, pre ktoré bolo nutné predmetnú exekúciu celkom zastaviť.

26. Z tohto dôvodu je zrejmé, že žalovaný sa v exekučnom konaní domáhal nedôvodne sumy 184, 06 eur, ktorá suma bola zaplatená rok pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie a exekútorka viedla exekučné konanie napriek tomu, že bol podaný návrh na zastavenie exekúcie, ktorý spĺňal zákonom stanovené predpoklady podľa Exekučného poriadku, čo aj skonštatoval exekučný súd uznesením zo dňa 15.4.2020 sp.zn. 26Ek/1507/2019.

27. Je teda zrejmé, že k porušeniu práva spotrebiteľky v danom prípade došlo, pretože žalovaná vymáhala od žalobkyne bezdôvodné obohatenie - už zaplatenú sumu zo spotrebiteľského úveru a spotrebiteľský charakter konania poznačuje nielen konanie o samotnom dlhu, ale aj exekučné konanie na základe exekučného titulu priznaného v spotrebiteľskej veci.

28. Z tohto dôvodu teda súd konštatuje, že je daný právny základ na aplikáciu § 3 ods. 5 tretia veta ZoS a v danom prípade možno takéto porušenie práva spotrebiteľa považovať za také porušenie, pre ktoré je dôvodné žiadať primerané finančné zadosťučinenie.

29. Súd zvažoval v danom prípade, či primeraným zadosťučinením by nebolo prípadné ospravedlnenie alebo iná forma zadosťučinenia, avšak ako vyplynulo zo samotného vyjadrenia žalovaného k predmetnej žalobe, v ktorom žalovaný práve žalobkyni vytýka zjavné zneužitie práva s tým, že toto podľa čl. 5 CSP nepožíva právnu ochranu, a nepriznáva si žiaden podiel zavinenia na tom, že uplatnil voči dôchodkyni exekúciu, kde jej na sumu 184,06 eur, ktorá bola zaplatená vyše roka pred podaním návrhu, bola stiahnutá zo Sociálnej poisťovne na základe exekučného príkazu suma 547,35 eur, pričom zrážky

trvali od 8.11.2018 do 7.9.2019, čomu mohol samotný žalovaný predísť tým, že by si bol zistil, že skutočne vedie exekúciu nedôvodne a na jeho strane vzniká bezdôvodné obohatenie., súd takéto konanie žalovaného nemôže tolerovať.

30. Keďže však v danom prípade samotný žalovaný porušil svoje práva vo vzťahu k uplatneniu sumy 184,06 eur, z tejto sumy je dôvodné podľa voľnej úvahy súdu vychádzať pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia a súd stanovil výšku približne v polovici tejto sumy, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.
O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

32. Súd postupoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania s poukazom na ustálenú prax súdov, s ktorou súhlasí, podľa ktorej napr. rozsudku Krajského súdu v Trnave z 13.12.2017 sp.zn. 10Co/191/2017 „ zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konaniach, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však neide o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž adapt surdum zaťažiť procesne zodpovednosťou za predvídanie výsledkov na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť, čo je základné a čo je sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Žalobcu v takejto veci preto treba považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný základ čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu.“

33. Keďže však úspešnej žalobkyni trovy konania nevznikli a neúspešnému žalovanému nárok nepatrí, súd rozhodol o trovách konania tak, že nárok na náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).